

زمان و مکان عقود غیر حضوری در حقوق ایران و افغانستان

محمداسحق عارفی^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی؛ دانشگاه بین المللی اهل بیت (ع) - تهران.

چکیده

زمان و مکان در عقود غیر حضوری مورد تأمل زیادی است. چرا که زمان و مکان در این گونه عقود، همزمان و هم مجلس نیست. در این تحقیق با روش توصیفی و تحلیلی با استفاده از داده های کتابخانه‌ای در تلاش پاسخ به این مسئله هستیم که عقود غیر حضوری در چه مکان و زمانی ابرام می‌گردد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد. که در حقوق افغانستان با توجه به نظریات چهارگانه، نظریه اطلاع را به عنوان اصل و قاعده تلقی کرده. و وصول قبولی را قرینه ای بر اطلاع دانسته است بند ۲ ماده ۵۲۳ در این زمینه مقرر کرده است: «قبول به مجرد وصول به ایجاب کننده چنان فرض می‌شود که، به آن علم حاصل شده است». در حقوق ایران با توجه به ماده ۱۹۱ قانون مدنی نظریه اعلان مورد پذیرش قرار گرفته است. و مکان عقد با توجه به حقوق افغانستان مکان ایجاب کننده و اما بر طبق حقوق ایران مکان مخاطب ایجاب می‌باشد. با این توصیف، حقوق ایران و افغانستان از نظر زمان و مکان در عقود حضوری تفاوت چشم گیری دارند.

واژه‌های کلیدی: عقود غیر حضوری، زمان و مکان، ایجاب و قبول